

ROZRAZIĆ SIĘ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); a jasne.

praet 3 sg n rozraziło się. ◊ [*con* 3 sg n by się rozraziło.]

Sł stp: rozdrazić się, *Cn brak*, *Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozrazić.

Doznać urazu cielesnego, potłuc się:

W połączeniach szeregowych: Prze miły Bog cżemus mi/ prawdy nie powiecie Albo fie [*dziecię Józef*] rozraziło/ albo rozniemogło Albo mu fie czo złego/ tam potrefić mogło *RejJóz B4*; [*Theż* gdyby kto poruczył łtrzedz komu ośłá/ wołu/ owce/ ábo inego bydlęciá/ á onoby zdechło/ ábo fie rozráziło [*mortuum fuerit, vel confractum*]/ ábo ie przekrádżiono/ gdzie by nikt nie widział. Tedy [...] *BibRadz Ex 22/10 (Linde s.v. rozrazić)*].

Synonim: 1. poranić się.

Formacje współrdzenne cf PRZYRAZIĆ.

Cf **ROZRAŻONY**